

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

In ijs hominibus qui ecclesiam persecuuntur diaboli conatus maximè
pertimescendos. Cap. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

tyrum, quorum pretiosa mors in conspectu Domini, sacras reliquias, incredibili furore violarunt. Sic planè aduersus sanctos in cælo regnantes, bella gesserunt, vt eos iterum ad martyrij coronam reposcere velle viderentur. Non effugerunt barbaras horum manus, quorum corporibus, capillis, thiaris, septies accensæ fornaces pepercerant. Quæ pardi, tigrides, leones, sæpenumero reformidarunt attingere, ea noui hæceuangelij soboles, vel flammis absumpsit, vel in flumen aut cloacam, aut sterquiliniū abiecit. Scilicet tam multi barbari, tam multi religionis & Galliarum inimici, tam multi latrones & tyranni, cum eas terras cædibus & rapina vastarent, idcirco beatorum martyrum aut confessorum ossa intacta reliquerant, vt chari isti Christo discipuli, soli que pij & fideles, in ea insolentissimè baccharètur. A Gallia verò haud multò post ad nos quoque persecutionis tempestas delata est. Sparsis namque prius & conceptis Sathanicæ doctrinæ seminibus, sola deerat occasio hunc persecutionis mouendæ fructum proferendi: quæ simulatque oblata est, viderunt Zelandia, Hollandia, Flandria quoque martyres suos: pertulerunt sceleratorum turpissimorumque; hominum sacrilegas manus, non solum in prophanationibus, expilationibusque; templorum & monasteriorum, quibus exhausta perditè viuendo nequitia, vtcunque satiaretur: verumetiam in verberationibus, torsionibus, lacerationibus, trucidationibusque, maximè sacerdotum & monasticen profitentium. Quo in ordine nec mulierum pudori, nec grandæ iam ætati pepercit eorum tetra libido & intolerabilis. Palam quoque est vbi sanctimonialium greges nudatis veste corporibus abegerint, vt & cordis sacrilegam impuritatem oculus manifestaret impudicus, & rursus per oculos nequissimi cuiusque vel libido ebulliret ad stuprum, vel animus pro-uocaretur ad ludibrium. Sed quid exemplis pluribus, hæreticorum fortia scilicet facta, virtutisque in pios quosque zelum commemorem: Omnes vnus idemque Antichristi spiritus, hoc est diabolus exagitat, & ad piorum deletionem, subuersionemque veræ religionis, non insidiosis tantum artibus, verumetiam terroribus, & minis, ferro & ignibus armat.

In ijs hominibus qui ecclesiam persequuntur, maximè diaboli conatus pertimescendos esse. CAP. XLVII.

Esse

Ephef. 6.

ESSE enim hunc principem in omnibus ecclesie persequutoribus cogitandum, tanquam totius ducem exercitus, Paulus admonuit, cum scriberet, Non esse nobis colluctationem aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus potestates aeris huius, & spiritualia nequitie in caelestibus. Cum enim hostis ille noster nocendi semper audax, & multo longissimi temporis vsu peritus, apertis persecutionibus impugnare non sinitur, sub falsa nominis professione corrumpit, habens haereticos huic operi seruietes, quos a fide catholica deuios sibi que subiectos, pugnare in castris suis sub diuersis erroribus fecit. Et sicuti decipiendis primis hominibus ministerium sibi serpentis assumpsit, ita hominum linguas ad seducendos rectorum animos, veneno suae falsitatis armavit. Namque instar serpentum humiliter irrepunt, blandè capiunt, molliter ligant, latenter occidunt. In his ille omnibus operatur, qui cum sit verae illuminationis inimicus, in lucis se angelum transfiguratur. Huius arte Basilides, huius Marcion callebat ingenio, hoc duce Sabellius agebatur, hoc praecipitabatur rectore Fotinus, huius potestati famulabatur Arius, huius spiritui Eunomius seruebat: Tota denique bestiarum talium cohors, hoc praeside ab ecclesiae unitate discessit, hoc magistro a veritate desciiuit. Verum ut erat versipellis, longissimique temporis experientia, & humanum ingenium probe exploratum, & fallendi rationes omnes exacte perspectas habens, non eadem omnium seculorum homines arte aggressus est, sed alios alijs fraudum nexibus praepeditos a vera religione deduxit: & varios exitiosarum suggestionum susurros, varijs hominum studijs ac moribus attemperans, diuersas diuersis errorum maculis foedauit aetates. Cum autem licuit & aperta persecutione fauere, quis alius aut furorem accendit, aut zelum incitauit? Quod ipse in euangelio nobis Saluator insinuat, cum ait: Venit enim princeps huius mundi, & in me non habet quidquam, diabolus significans venturum in Iudaeorum persequentium furoribus. Ideoque & Smirnenfis ecclesiae angelo scribi iubet: Nihil horum timeas quae passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tetemini, & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam vite. Itaque Spiritus sanctus, cum in Psalmis aduersariorum ecclesiae nomina collegisset,

gisset, mox quàm contemnendi non essent, ostendit: Etenim Assur, inquit, venit cum illis, facti sunt in adiutorium filijs Loth. Assur enim pro ipso diabolo diuinis in literis figuratè solet intelligi, qui operatur in filijs diffidentiaè tanquam in vasis suis vt castra sanctorum oppugnent. Hi autem inimici, quorum varietatem propheta nominibus diuersis expressit, cum ait: Quoniam cogitauerunt vnanimiter aduersum te, disposuerunt testamentum, tabernacula Idumæorum & Ismaelitæ, Moab & Agareni, Gebal & Ammon & Amalech, alienigenæ cum habitantibus Tyrum. Hi ergo ecclesiæ inimici, operante in ipsis principe suo diabolo, facti sunt in adiutorium filijs Loth, qui interpretatur declinans. Angeli autem apostatici, benè intelliguntur tanquam filij declinationis, à veritate quippe declinando, in satellitium diaboli discesserunt. Hi sunt ergo de quibus Apostolus ait: Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinè, sed aduersus principes, & potestates, & rectores mundi tenebrarum harum, aduersus spiritualia nequitiaè in celestibus. Quapropter inuisibilis & spiritualis ecclesiæ inimicus adiuuat homines infideles, in quibus operatur ad oppugnandum populum Dei. Per hos si quos deprehenderit leues (qui multi sunt) & nulla pietatis radice fundatos, celeriter de ecclesia rapit, infirmos nouis disputationibus exagitat, firmos fatigat, quosque constantes repererit, odijs quidem semper, cum autem & facultas affuerit, etiam supplicijs inferendis persequitur. Hic, inquam, mundi princeps, non modò per hæreticos insidiatur vt draco, ad animas mortiferis laqueis implicandas, verum etiam apertè leonis in morem sæuit, in carceres rapiens, crudelique piorum morte sese vehementer oblectans. Illarum enim rex est locustarum, de quibus in Apocalypsi scriptum est: Et similitudines locustarum similes equis paratis in prælium, & super capita earum tanquam coronæ similes auro, & facies earum tanquam facies hominum. Et habebant capillos sicut capillos mulierum, & dentes eorum sicut leonum erant. Et habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum earum, sicut vox currum, equorum, multorum currentium in bellum, & habebant caudas similes scorpionum: & aculei erant in caudis earum, & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque, & habebant super se regem angelum abyssi, cui nomen Hebraicè Abaddon,

Gracè

DE VARIIS PIORVM

Græcè autem Apollion, Latinè habens nomē exterminans. Quis enim hisce verbis non protinus hæreticos significatos intelligat? quorum & humanae facies sunt propter primam simulationem humanitatis: & leonini tamen dentes, propter inclusam feritatē: & auro coronæ similes, propter fallacem imitationem ecclesiæ: & loricae ferreae, quod eorum obstinatissimæ mentes nullis sese sinant veritatis iaculis penetrari: & capilli mulierum, propter carnis curam proiectasque in voluptatem cogitationes? Eosdem & postea Ioānes per equos significat, quibus sunt leonina capita ad sæuiendum, vimque faciendam in persecutione. Quorum, ait, de ore procedit ignis, fumus, & sulphur, propter blasphemias ignitaque perniciosi sermonis iacula. Nam potestas equorum in ore ipsorum est, & in caudis eorum. Etenim caudæ eorum similes serpentibus habentes capita, & in his nocent. Caudas porrò, hæreticorū præpositos intelligit. Propheta enim docens mendacium, hic est cauda. Capita verò caudarum, mundi sunt principes. In his igitur & caudis & capitibus, vis inest ad nocendum maxima, siue cum falsi prophete docendo seducunt, siue cum ab ijs corrupti & incitati principes, etiam terrendo ad mala facienda compellunt. Quam autem non edant hominum stragem, istiusmodi equi per seipso nocentissimi, qui fessores habeant pessimos? Qui enim insidebant, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas: maligni videlicet spiritus, igne cupiditatum nostrarum armati & sulphure. Per has enim & vincunt, & inuicti persistunt. Neque verò mireris equis illis caudas omni modo pungere, quos venenum hæreseos, Iudæis Gentilibusque deteriores reddit.

August. supra
per Apocal.
hæretic. 7.

Ad crudelitatem in pios exercendam hæreticos diabolo opportunissimos esse, quos ipsa hæresis Iudæis, Gentilibusque deteriores reddit. CAP. XLVIII.

ILLI enim quod nunquam susceperunt, persequuntur. Isti religionem semel susceptam abijciunt & proculcant. Illi quod non sunt, id se nolle esse, apertissime præ se ferunt. Isti cum nomen Christianum fidemque profiteantur, hanc tamen qua possunt arte, corrumpunt. Alieni fuerunt illi semper à Christi familia, hi posteaquam in ea bona Domini degustarunt, magnisque Dei muneribus affecti sunt, ingrati
vltro